

# VĚ•LKA S MLOKY, TOTIÁ½ S POTKANY

PondĚ•lĚ-, 02 listopad 2015

U nás doma, stejně jako v mnoha jiných domácnostech, tĚ•mĚ•díme odpad. Ani ne tak z lásky k pĚ•tĚ•írodĚ• (nebo fakt netuĚ•ím, kolik z toho vytĚ•ídĚ•ného bude smysluplnĚ• vyuĚ•ito a kolik ho skonĚ•í ve spalovně•), jako z vrozeného sklonu. Neplatíme totiž¼ svoz odpadu za hlavu, alebr¼ za popelnici.

Tak¼e vyná•íme do pĚ•tĚ•ílehlých kontejnerĚ• papíry, plasty a nápojové kartony. EkologĚ•m v naší domácnosti to však nebylo dost a proto se rozhodli, Ě•e je tĚ•eba je separovat biologicky. A začali házet kuchyĚ•ské zbytky na kompost. To potĚ•ilo psy a nepotĚ•ilo mĚ•, proto¼e po zahradĚ• byly vĚ•nĚ• roztažený nejř•znĚ•jší slupky. Tak jsem zakoupila kompostĚ•r a zdĚ•lo se, Ě•e od teĚ• uĚ• budem vř•ichni spokojený. Omyl. PĚ•ivĚ•bení vĚ•ní snadno dostupné kompostované potraviny, nastĚ•hovali se nám domĚ• potkani•; Nenápadně•. Dneska jsem uĚ• chytrá jak rádio, a vím o potkanech první poslední, ale pĚ•ed pĚ•l rokem jsem fakt netuĚ•ila, komu ty díry, které se začínají na zahradĚ• objevovat, patří. Pak ZebĚ•ka potkal velkou myĚ•, komuĚ•el do kĚ•lny pro konev. Pak ji potkala sousedka. Pak jsem ji potkala já. Pak se mi prohrabali do voliér k papouř•kĚ•m. To uĚ• jsem začala být mírnĚ• hysterická. Do dĚ•r jsem jim pravidelnĚ• zatloukala Ě•utry a kladla pĚ•es ně• betonový dlaĚ•dice a netrpĚ•livĚ• vyhlĚ•ela podzim, kdy pĚ•jdou papouř•ci domĚ• a já ve voliérách nakladu jed. Jak se pomalu krátily dny a začalo se dĚ•ív a dĚ•ív stmívat, chytla jsem párkrát psotník, když jsem se po tmĚ•i pĚ•i veř•erním krmení míjela v chodbě•ce s potkanem. To uĚ• jsem byla dost hysterická :-). Mezitím jsem pilně• studovala internetu, jak zatoĚ•it s nezvanými návštěvníky a dovĚ•dĚ•la se mnoho pozoruhodného o jejich Ě•ivotĚ•. NechĚ•u, Ě• tuto planetu opanoval Homo sapiens a ne Rattus norvegicus.

Co vř•echno potkani umí: - Ě•ijí v koloniích s hierarchickým upoř•ádáním. Podř•ízená zvířĚ•ta plní roli ochutnavce objevu nové potraviny ji okusí jako první, když pĚ•eĚ•ijí, ochutná i zbytek skupiny. Proto se k hubení používají jedý s "odkladným" účinkem jako jsou látky sniĚ•ující srĚ•livost krve. - vydrĚ•í plavat několik dní a pĚ•eĚ•ijí pá metrĚ• - umí měnit svou DNA; vyvíjejí si odolnost proti vř•tř•inĚ• standardních jedĚ• - když potkan vbíhá ze tmy do světla, vyplaví si pĚ•ed oko Ě•ervený filtr a není oslnĚ•n - snadno podléhají stresu a odreaĚ•ují se tím, Ě•e terorizují slabší jedince skupiny - potkani samice dokĚ•e ukonĚ•it svou bĚ•ezost, napĚ•íklad když potká samce s lepš•ím genetickým potenciálem :-)

I nadeř•el podzim, papouř•ci se odstĚ•hovali z voliér do tepla domova a potkani se nastĚ•hovali na pĚ•diĚ•ku zahradního domku. Tehdy moje hystérie dosáhla vrcholu. NicménĚ• vzhledem k poř•etnému domácímu zvířĚ•ectvu se jed bojím používat. Tak¼e hledám nějaký náhradní Ě•eř•ení. Zakoupila jsem ultrazvukový plaĚ•iĚ• a opoĚ•e a¼ na \*\*\*\*\* jsem ho Ě•oupla na schody, což nejvř•echno; jsem se odvĚ•ila tu ruku strĚ•it. Fakt jsem od toho neĚ•ekala Ě•ádnĚ• zázrak, ale po tĚ•ech dnech se dupání a hryzání na pĚ•diĚ•ce výrazně• ztiĚ•ilo. Radu, vychovat si potkana-kanibala a toho vypustit hájit revír, teda asi nevyuĚ•iju, ale uĚ• jsou na cestĚ• dvě• koř•ky myĚ•ilovky. ToĚ• uvidíme. Jeř•tĚ• potĚ•ád mám v záloze ten jed na polici.

Nebo je zač•neme poř•ítat: <https://www.youtube.com/watch?v=-SVa0QDBwRE> MĚ•ra von Hameln